

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa de-opotrivă în jidanul perazitar și în Românul necinstit
și înstrăinat”

Apăre sub conducerea unui Comitet.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 200
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru în. lit. și fabrici — — — Lei 500

„Liga Apărării Naționale Creștine” își spune cuvântul.

În 3 și 4 August s'au ținut la Iași ședințele Marelui Consiliu al L. A. N. C. În aceste ședințe la cari au participat delegați din toate județele s'au discutat chestiuni diferite, cari preocupă țara și neamul în general precum și reorganizarea Ligii în vederea evenimentelor mari ce se apropie.

După discuțiuni Marele Consiliu al L. A. N. C. a expediat M. S. Regelui Carol al II-lea telegrama următoare:

„Marele Consiliu al L. A. N. C. înfrunit la Iași, cu profund respect ureaza Majestății Voastre, o frumoasă și glorioasă domnie, pentru izbânda deplină a aspirațiilor nației românești.

Să trăiți Majestate.

Președinte: A. C. Cuza

La această telegramă M. S. Regele a binevoit să dea următorul răspuns:

„Diul A. C. Cuza Președintele suprem al L. A. N. C. și deputat Iași.

Castel Peleş 4 Aug. — M. S. Regele a binevoit a mă autoriza să vă transmit călduroasele mulțumiri ale Majestății Sale pentru frumoasele urări exprimate de dvs. în numele Marelui Consiliu al Ligii Apărării Naționale Creștine.

Secretar particular al M. S. Regelui:

(ss) C. DUMITRESCU

Mai departe s'a decis apariția zilnică la București al unui ziar oficios al L. A. N. C. sub conducerea d-lui docent univ. Dr. V. Trifu.

La alegerile viitoare parlamentare L. A. N. C. va pune candidaturi în toate județele.

S'au dat apoi depline puteri d-lui prof. și președinte suprem A. C. Cuza să redacteze un comunicat, care să definească atitudinea L. A. N. C. față de un eventual guvern de personalități.

D. prof. A. C. Cuza șeful suprem al L. A. N. C. a dat următorul:

COMUNICAT

Criza generală, agricolă, industrială, bancară, dar tot odată morală, se datorește partidelor, cari au guvernat țara cu puteri absolute. Așa fiind, nu partidele pot să remedieze criza generală pe care ele au creat-o. Această imposibilitate este iremediabilă. Ea rezultă din însuși principiul vicios al sistemului de guvernare de astăzi, bazat pe călcarea Constituției. Constituția zice:

„Art. 88. Regele numește și revoacă miniștrii săi”. În loc ca să-și numească miniștrii săi, Regele, după uzul consacrat, încredințează această numire șefilor de partide, căci ei își numesc miniștrii lor, dintre membrii partidului, cu cari formează guvernul. Guvernul de partid, astfel format, stăpân pe țară, vine apoi și impune corpului electoral ca să aleagă pe alți membri ai partidului, cari să formeze adunările legiuitoare, chemate să controleze guvernul. Așadar, partidul guvernează și tot el se controlează pe sine. Iar Regelui, i se interzice orice control, pe motivul că ei sunt „răspunzători” în virtutea următorului text al Constituției.

„Art. 87. — Regele este inviolabil. Miniștrii lui sunt răspunzători”.

Vrea să zică: Nici controlul Corpurilor legiuitoare, nici controlul Regelui, nici răspundere față de nimeni.

Din cauza aceasta, guvernând fără control și fără răspundere, partidele s'au transformat în societăți de exploatare a țării, pentru folosul partizanilor și au adus la criza generală de astăzi, pe care nu ele o pot remedia.

Remediul crizei generale stă numai în înlăturarea partidelor,

ca organe de guvernare, restabilind Constituția.

Regele să-și numească miniștrii Săi direct și nu prin șefii de partid, cari falșifică voința națională, numindu-și partizanii ca să le controleze guvernarea.

Prin această singură măsură, nu de călcare, ci de aplicare exactă a Constituției, totul reîntră în ordine. Miniștrii numiți de Rege, guvernează cu răspundere fiecare pentru administrația sa. Corpurile legiuitoare de data aceasta liber alese — pentru că nimeni nu va avea putința și interesul să violeze voința alegătorilor, în lipsa șefilor de partid stăpâni pe guvernare ca să-și satisfacă partizanii — vor controla efectiv și obiectiv guvernarea miniștrilor.

Regele rămânând inviolabil, reîntră în rolul Său constituțional, ca, după ce a numit miniștrii Săi, să vadă când se impune să-i revoace, ținând seamă de administrația lor și de indicațiile Corpurilor legiuitoare, fără ca votul acestora să poată răsturna miniștrii numiți de Rege. Partidele, formând școli politice, rămân libere să-și afirme ideile lor, ca organe de control și de îndrumare a oricărei guvernări, fiind înlăturate numai ca organe de guvernare directă. Căci guvernarea trebuie să se facă nu după norme și interese de partid și pentru satisfacerea partizanilor, ci după norme și interese generale pentru satisfacerea națiunii întregi.

Marele Consiliu al L. A. N. C. a hotărât ca d. prof. A. C. Cuza să întocmească un memoriu, care să cuprindă părerile L. A. N. C. asupra crizei generale și a remediilor ei și să ceară audiență, ca să prezinte personal M. S. Regelui acest memoriu în numele L. A. N. C.

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!

Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine!

Semne de furtună.

Nordul țării e acoperit de nori grei, rău cobitor. Dealtfel, peste tot, atmosfera e încărcată. Sunt semne de furtună. Numai că, acolo, sus, s'au ivit câteva licăriri de fulger. Au fost mici, însă puteau fi. — erau să fie chiar, — mari. Semnificația lor nu trebuie să scape nimănui. Acum douăzeci și trei de ani, în anul de pomină, — 1907, — focul s'a aprins tot pe acolo, prin ținutul moldovenesc al Botoșanilor. Dar, să facem cruce. Ferește, Doamne, de ce a fost atunci!

Trăim zile grele. Mai grele ca oricând, dela război încoace. Coarda e prea întinsă. La cea mai mică sforțare poate plesni. Criza, în care ne sbatem de atâta vreme, a atins culmea. Cuțitul a ajuns la os. Boala e veche. Doctorii, cari-și luaseră sarcina s'o combată, au tratat-o, — fie din nepricepere, fie din interes, — superficial. Acum, când văd primejdia, ar vrea să facă ceace trebuia făcut altădată, fără atâta bătaie de cap și cu alți sorți de izbândă. Din nenorocire, acum, — cași până acum, — calcă tot alături de drum și o nemesesc ca Ieremia cu... oiștea.

Istotdeauna, în cazuri grave, doctorii se adună laolaltă, fac consult pentru găsirea mai sigură a leacului tămăduitor.

Răposatul Rege a propus, demult, un asemenea consult, fruntașilor noștri politici. N-ă fost ascultat. Nici nu se putea altfel, ei trebuiau să dovedească, odată mai mult, că dela politician, până la bărbat de stat e numai cât dela pământ la cer. În privința asta au fost și sunt tari.

Azi stăm pe un vulcan. Toată lumea țipă disperată contra cametei și impozitelor. În loc să la apărarea celor năpăstuți de procente, cari ajung, — ba câteodată chiar trec, — de 50%, statul vine cu dări cari se tau la întrecere cu cea mai îndrăcită camătă. Căci, dacă aceasta, camătă, lovește numai pe cei datori, — aproape majoritatea, dealtfel, — apoi statul — camătar trăsnește în toți. Iar domni, cari prin situația ce ocupă pot face față și într-o parte și într-alta, își văd de treabă. Satul arde, baba se pleaptănă.

„POPORUL ALES”

(Continuare din No. 21)

MOTTO:

Domnului A. C. Cuza profesor universitar și neobosit luptător național.
Națiunea Română, prin cei mai buni fii ai ei, punând din ce în ce tot mai multă speranță în Dv., socotindu-vă genii ei salvatori și purificatori, Vă aduce drept omagiu solidarizarea întregii Națiuni Române, cu acțiunea Ligii Apărării Naționale Creștine cu deviza: Hristos, Rege, Națiune. I. U.

Rânduri închinare M. S. R. Carol al II-lea al României, Ostașilor apărători ai Țării și Poporului Român:

„Majestate, Ostași de toate gradele și Popor Român! Cel ce Vă închină aceste rânduri, n'a respirat niciodată aerul îmbăcsit al vreunui club politic, și n'a așters cu măneca halnelor sale

mesele cafenelelor unde își dau întâlnire „patrioții” bicioși de nemuritorul Eminescu, cu: „Voi sunteți urmași ai Romei!” ci, ridicat din mijlocul poporului, trăind în mijlocul lui, se face interpretul suferințelor ajunse la capăt ale poporului său, care se simte tot mai strein în țara sa.

Majestate! Aplecați urechea la suferințele poporului nostru și veți afla că voi nu sunteți numai un Rege, ci un trimis al Cerului, pentru a-l scăpa de urgia politicianismului miasmatic. Poporul Românesc vede în Voi un sol al Destinului, nădăjduind că îi veți reda drepturile ce i-au fost furate.

Majestate! Țara a fost mică, poporul a fost nemulțumit; Țara s'a mărit sub vrednicul Vostru părinte, Ferdinand I-ul cel Mare și poporul încă este nemulțumit și suferă. Țara a fost întotdeauna bogată și poporul a trăit și trăește în mizerie, și sărăcie îngropat în bruri. Cari sunt lipitorile cari sug sângele nostru?? Poporul le știe: Jidovii cu armele lor: politicianismul, jaful în avutul public și teroarea. Rân-

durile acestea sunt expresiunea mulțimilor românești pe cari le conduceți. Lucrați în numele Poporului și Poporul va fi la spatele Vostru murind pentru Voi și pentru sine.

Prezența Voastră în fruntea Poporului românesc trebuie să însemneze începutul glorios al unei epoci ferice pentru Poporul Vostru, după cum timpurile ce le trăim sunt începutul unei noi stări în viața popoarelor lumii.

Istoria vrea ca Voi să fiți „Regele-soare” al Românilor, dovadă este liniștea naturală cu care V'au primit. Deși ați fost departe, Poporul V'a socotit tot Regele lui natural. Venirea Voastră nu a fost o surpriză.

Urmas al Marelui Ferdinand I-ul și al tuturor Marilor Voevozi și Domni.

